

Uitspraak van het College van Beroep voor de Autosport

inzake:

De wettelijk vertegenwoordiger van de heer Lars Lamborelle
(licentienummer n.b.; startnummer 99)

appellant,

gemachtigde: mr. M.E.F. Parramore

contra:

de beslissing van het College van Sportcommissarissen
van 17 oktober 2010

I. Algemeen

1. Ter zitting van maandag 22 november 2010 is het College van Beroep voor de Autosport (verder te noemen: het College), bestaande uit mr. C.G.C. Quarles van Ufford (voorzitter), mr. M.J.J. van den Enden en mr. M. Mulder, bijeengekomen op het kantoor van Wille Donker advocaten te Alphen aan den Rijn, alwaar het secretariaat van het College gevestigd is, ter behandeling van het door appellant ingestelde beroep tegen de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 17 oktober 2010, waarbij appellant werd uitgesloten van de tweede race tijdens de Chrono Dutch Max Challenge 2010 te Berghem.

II. Processtukken

2. Het College heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde processtukken genummerd productie 1 t/m 9.

III. Toelichting partijen

3. Ter zitting zijn gehoord:

a) namens appellant	mr. M.E.F. Parramore
b) namens het College van Sportcommissarissen	de heer M. Boonman
c) als getuige	de heer Dennis van der Hurk
(hoofd Technische Commissie)
	de heer Ton van der Burgt
(Organisator en distributeur Rotax)

4. Ter zitting heeft mr. Parramore, aan de hand van een pleitnota, het namens appellant ingestelde beroep nader toegelicht. Voorts heeft de heer Boonman, eveneens aan de hand van een pleitnota, het standpunt van het College van Sportcommissarissen nader gemotiveerd. Voorts zijn de onder 6 sub c) genoemde getuigen ter zitting gehoord. Van het verhandelde ter zitting is een proces-verbaal opgemaakt.

IV. Achtergronden

5. Na afloop van de tweede race tijdens Chrono Max Dutch Challenge 2010 te Berghem heeft het College van Sportcommissarissen een door (Milan) Evers, althans zijn wettelijke vertegenwoordiger, althans de door deze ingeschakelde gemachtigde, de heer M. Barten, ingesteld protest in behandeling genomen wegens vermeende overtreding van het bepaalde in de CIK-FIA Karting Technical Regulations, nu de kart van appellant in strijd met voormeld reglement zou beschikken over een GPS-sensor.
6. Na het horen van betrokkenen en verdere bestudering van het ingestelde protest, waarbij het College van Sportcommissarissen tevens de Technische Commissie heeft geconsulteerd, heeft het College van Sportcommissarissen het protest van de heer Evers gegrond verklaard en aan appellant de straf van uitsluiting van voormelde tweede race opgelegd. Voorts heeft het College van Sportcommissarissen in verband met het loskoppelen van de GPS-sensor in de Parc Fermé aangekondigd een verzoek tot het aanhangig maken van een tuchtzaak te zullen indienen.
7. Aangezien appellant zich niet kon verenigen met voormelde uitspraak van het College van Sportcommissarissen heeft hij hiertegen beroep ingesteld.

V. Beoordeling

formele verweren: ontvankelijkheid appellant

8. Alvorens tot een verdere inhoudelijke beoordeling te komen overweegt het College dat allereerst dient te worden vastgesteld in hoeverre appellant ontvankelijk is in zijn beroep. Het College overweegt in dat verband dat appellant naar haar oordeel aan alle formele vereisten voor een ontvankelijk beroep heeft voldaan.
9. Conform artikel 34.1 onder a Reglement betreffende de Autosport Rechtspraak (verder te noemen: RAR) dient de betrokkene binnen één uur na bekendwording van de beslissing van het College van Sportcommissarissen het voornemen tot het instellen van beroep tegen deze beslissing schriftelijk aan het College van Sportcommissarissen kenbaar te maken en vervolgens binnen twee dagen na de dag van de bekendmaking

beroep in te stellen bij (het secretariaat van) het College. Voorts dient de betrokkene conform artikel 36 RAR binnen voormelde termijn van twee dagen tevens het voor de behandeling van het beroep verschuldigde beroepsgeld te voldoen.

10. Het College heeft vastgesteld dat appellant zijn voornemen tot het instellen van beroep tijdig en op correcte wijze kenbaar heeft gemaakt. Het beroep van appellant is bij e-mailbericht en brief van 18 oktober 2010 ingesteld en derhalve tijdig door het College ontvangen. Voorts heeft appellant tijdig het door hem verschuldigde beroepsgeld voldaan.
11. Conform het bepaalde in art. 33 lid 2 RAR dient appellant het beroepschrift zoveel mogelijk vergezeld te laten gaan van de op de zaak betrekking hebbende stukken, waaronder in elk geval een afschrift van de beslissing of uitspraak waartegen het beroep is gericht. Laatstgenoemde beslissing of uitspraak werd door appellant weliswaar niet in het geding gebracht, maar nu deze in een eerder stadium al door het College van Sportcommissarissen in het geding was gebracht bestond hiertoe ook geen enkele noodzaak meer.
12. Op grond van het vorenstaande dient appellant naar het oordeel van het College aldus ontvankelijk te worden verklaard in zijn beroep.

formele verweren appellant: verzuim(en) protest in primo

13. Ter zitting heeft appellant gesteld dat het namens (Milan) Evers ingestelde protest ongeldig dient te worden verklaard, nu het namens hem ingediende protestformulier niet door het College van Sportcommissarissen werd ondertekend en de uitslag en/of het ingediende protest niet kenbaar zou zijn uitgehangen op het publicatiebord. Ten slotte heeft appellant vraagtekens geplaatst bij de verleende volmacht aan de heer Barten.
14. Het College overweegt dienaangaande dat het niet ondertekenen van het onderhavige protestformulier door het College van Sportcommissarissen geen vormfout oplevert, die ongeldigheid van de beslissing tot gevolg heeft. Hooguit zou dit kunnen leiden tot een bewijsprobleem aan de zijde van de indiener van het protest, maar dat speelt in de onderhavige kwestie niet. Vaststaat dat het protest door het College van Sportcommissarissen in behandeling is genomen en ook conform de geldende procedures door het College van Sportcommissarissen werd afgehandeld. Bovendien heeft het College van Sportcommissarissen ook ter zitting desgevraagd nog uitvoerig gemotiveerd dat het namens (Milan) Evers ingediende protest aan alle daaraan gestelde vereisten voldeed, waaronder tevens begrepen de aan de heer Barten verleende volmacht. Het College heeft op basis van de toelichting van het College van Sportcommissarissen geen reden aan te nemen dat aan deze volmacht gebreken zouden kleven, nu het College van

Sportcommissarissen zich ervan heeft vergewist of de heer (Jan) Evers de wettelijke vertegenwoordiger van (Milan) Evers was en er dienaangaande ter zitting verder ook geen nieuwe argumenten zijn aangevoerd.

15. Ten aanzien van het uithangen van de uitslag en/of het protest overweegt het College ten slotte nog dat zij -mede op basis van de toelichting van het College van Sportcommissarissen- geen reden heeft aan te nemen dat is verzuimd de uitslag van de race uit te hangen. Slechts het uithangen van een vermoeden daartoe is naar het oordeel van het College onvoldoende om in het kader van het onderhavige beroep anders aan te nemen. Daar komt bij dat het namens (Milan) Evers ingediende protest in het kader van de verdere afhandeling vervolgens ook kenbaar is gemaakt aan appellant en het protest verder ook niet zelfstandig uitgehangen dient te worden. Derhalve valt naar het oordeel van het College niet in te zien op grond waarvan appellant in zijn (rechts-)belangen zou zijn geschaad.
16. Op basis van het vorenstaande wijst het College ook voormelde formele verweren van de hand en komt zij aldus toe aan een verdere inhoudelijke beoordeling van het onderhavige beroep.

inhoudelijk

17. Op basis van de in het geding gebrachte stukken en het verhandelde ter zitting, waaronder de namens appellant gegeven toelichting op het ingediende beroep, stelt het College allereerst vast dat de kart van appellant was voorzien van een aangesloten GPS-sensor. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet betwist overweegt het College voorts dat is komen vast te staan dat door appellant verder geen gebruik is gemaakt van enige vorm van telemetrie.
18. De vraag die thans ter beantwoording aan het College voorligt is of het aan appellant was toegestaan zijn kart te voorzien van een (al dan niet op een verzendmodule aangesloten) GPS-sensor. Het College overweegt dat het daarbij gaat om de interpretatie van de ten deze toepasselijke reglementen.
19. In het Algemeen Reglement Karting (verder te noemen: ARA) - afdeling technische voorschriften- onder artikel 4.11 is ten aanzien van het gebruik van en datalogging, waaronder aldus het gebruik van een GPS-sensor, voor zover ten deze relevant, als volgt bepaald:

"Toegestaan is het gebruik van datalogging als omschreven door de CIK-FIA (zie ook AdK Technical Regulations art. 1.2.1.2 en 2.26.3)."

En verder:

"Straf: overtreding van dit artikel heeft uitsluiting van het betreffende wedstrijdonderdeel tot gevolg."

20. Voorts is in artikel 2.26.3 van CIK-FIA Karting Technical Regulations, voor zover ten deze relevant, bepaald:

"This system, with or without a memory, may permit only the reading of the engine revs (by induction on sparkplug HT cable), two indications of temperature, the speed of one wheel, an x/y accelerometer and lap times."

(...)

21. Het College stelt vast dat in de CIK-FIA Karting Technical Regulations limitatief is voorgeschreven welke vormen van dataloggng wel zijn toegestaan. A contrario overweegt het College dat alle andere vormen van dataloggng derhalve niet zijn toegestaan.
22. Nu een GPS-sensor niet als zodanig is omschreven in CIK-FIA Karting Technical Regulations is het College van oordeel dat het gebruik hiervan aldus niet is toegestaan. Daarbij overweegt het College dat het op basis van voormelde bepalingen in beginsel niet uitmaakt of de gegevens van de GPS-sensor al dan niet zijn verzonden.
23. Nu de aanwezigheid c.q. het gebruik van een GPS-sensor -in afwijking op de uitdrukkelijk van toepassing verklaarde bepalingen uit de CIK-FIA Karting Technical Regulations- voorts ook niet middels bijvoorbeeld een bijzonder reglement of technisch bulletin alsnog wel is toegestaan, hetgeen naar het oordeel van het College in dat geval wel voor de hand had gelegen, dienen de bepalingen uit de CIK-FIA Karting Technical Regulations, waaronder aldus ook ten aanzien van (het verbod op) een GPS-sensor, als uitgangspunt te gelden.
24. De verklaring van het hoofd Technische Commissie (de heer Van der Hurk) dat de aanwezigheid c.q. het gebruik van een GPS-sensor in overleg met de Organisator werd gedoogd maakt dit niet anders. Temeer, nu ter zitting -ook uit de verklaring van de Organisator zelf- duidelijk is geworden dat de Organisator dit kennelijke gedoogbeleid nooit algemeen bekend heeft gemaakt doch slechts aan enkele deelnemende teams.
25. Op grond van al het vorenstaande komt het College dan ook tot de conclusie dat appelllant terecht is uitgesloten van de tweede race tijdens de Chrono Dutch Max

Challenge 2010 te Berghem en het beroep van appellant gegrond dient te worden verklaard.

VI. Conclusie

26. Op grond van het vorenstaande is het College van oordeel dat het beroep van appellant ontvankelijk dient te worden verklaard en komt zij tot de navolgende uitspraak:
- a. verklaart appellant ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep;
 - b. verklaart het beroep van appellant ongegrond;
 - c. bepaalt dat het beroepsgeld aan de KNAF komt te vervallen;
 - d. veroordeelt appellant in een bijdrage in de kosten ad € 1.000,00

Aldus gedaan te Alphen aan den Rijn op 6 december 2010
Het College van Beroep voor de Autosport
voor deze,

mr. C.G.C. Quarles van Ufford,
(voorzitter)